

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1262/2022
22.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Радмиле Драгичевић Дичић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела изношење личних и породичних прилика из члана 172. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Добрице Милосављевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Деспотовцу К. бр. 103/21 од 29.04.2022. године и Вишег суда у Јагодини Кж1. бр. 103/22 од 13.09.2022. године, у седници већа одржаној 22.11.2022. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Добрице Милосављевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Деспотовцу К. бр. 103/21 од 29.04.2022. године и Вишег суда у Јагодини Кж1. бр. 103/22 од 13.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Деспотовцу К. бр. 103/21 од 29.04.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела изношење личних и породичних прилика из члана 172. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 50.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 2 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини суд ће је заменити казном затвора и то тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Одлучено је и о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1. бр. 103/22 од 13.09.2022. године, поводом жалбе окривљеног АА, а по службеној дужности, преиначена је пресуда

Основног суда у Деспотовцу К. бр. 103/21 од 29.04.2022. године, само у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Виши суд у Јагодини окривљеног АА због кривичног дела изношење личних и породичних прилика из члана 172. став 2. у вези става 1. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на новчану казну у износу од 30.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 2 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико исту не плати у остављеном року, суд ће му је заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Жалба окривљеног АА одбијена је као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Добрица Милосављевић, због повреде закона са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости иако не нумерише, указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, наводи да чињенични опис радње извршења не садржи обележја кривичног дела из члана 172. став 2. у вези става 1. КЗ, јер је окривљени изнео чињенице о смрти своје ћерке, које су утврђене у поступку утврђивања узорка смрти сада пок. ББ, од стране надлежних органа у Републици ... и контатоване у обдукционом записнику, извештају патолога и извештају полиције и суда. Окривљени није изнео неистину, већ истините чињенице које су резултат сазнања окривљеног о узроку смрти његове ћерке и потреба окривљеног да изнесе истините чињенице о њеној смрти, у односу на приче фамилије супруга сада пок. ББ, овде оштећеног ВВ. Даље се наводи да је искључива намера окривљеног била да исправи неправду и да обавести присутне на сахрани да је његова ћерка рођена здрава, а да је у међувремену од употребе наркотика добила промене на срцу од којих је и преминула. По ставу одбране, у радњама окривљеног не постоји умишљај за извршење кривичног дела из члана 172. став 1. у вези става 2. КЗ, као конститутивни елемент истог.

Изнети наводи у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 172. КЗ прописана су законска обележја кривичног дела изношење личних и породичних прилика, те је прописано да ово кривично дело чини лице које „износи или проноси штогод из личног или породичног живота неког лица што може шкодити његовој части или угледу“ (став 1.), док је ставом 2. истог члана

прописан тежи облик овог кривичног дела који постоји уколико је дело из става 1. учињено путем штампе, радија, телевизије или сличних средстава или на јавном скупу.

Радња извршења основног облика кривичног дела (став 1) састоји се у изношењу или проношењу чињеница из личног или породичног живота неког лица, али само ако то што се износи или проноси може шкодити његовој части или угледу. Стога је ово и услов постојања радње извршења те тако и битни законски елемент овог кривичног дела који као такав мора бити изричито наведен у изреци пресуде, тј. да изнето „може шкодити части или угледу“ неког лица.

Одредбом члана 172. став 5. КЗ прописано је да истинитост или неистинитост онога што се износи или проноси из личног или породичног живота неког лица не може се доказивати, осим у случајевима из става 4. овог члана.

Из чињеничног описа изреке правноснажне пресуде произилази да је окривљени у урачунљивом стању свестан противправности свог понашања, свестан својих поступака и желећи наступање недозвољене последице износио личне и породичне прилике за сада покојну ББ што може да шкоди њеној части и угледу тако што је у ... дана ...2021. године, на јавном скупу, у току сахране сада покојне ББ, над одром, приликом обраћања присутним рођацима и пријатељима за ББ изјавио: „драги рођаци, пријатељи, фамилијо, желим да вам изнесем прави узрок смрти моје ћерке је коришћење уличног кокаина који је разблажен са три врсте лека“, несумњиво изнео чињенице из личног живота сада покојне ББ које су у сваком случају биле подобне да доведу до повреде њене части и угледа чиме су утврђене све чињенице и околности, како објективне – које се односе на саму радњу извршења кривичног дела, тако и субјективне – које се односе на урачунљивост и умишљај окривљеног АА, а које представљају законска обележја предметног кривичног дела – изношење личних и породичних прилика из члана 172. став 2. у вези става 1. КЗ.

Такође, по ставу Врховног касационог суда, а имајући у виду цитирану одредбу члана 172. став 5. КЗ, доказивање истинитост оног што се проноси или износи није дозвољено и није ни релевантно за постојање овог кривичног дела (осим евентуално код одмеравања казне). Изузетно истинитост се може доказивати, јер она представља један од услова за примену посебног основа искључења противправности овог кривичног дела, али само када је до изношења или проношења личних или породичних прилика, дошло у вршењу службене дужности, новинарског позива, одбране неког права или при заштити оправданих интереса, када неће постојати кривично дело уколико учинилац докаже истинитост свог тврђења или ако докаже да је имао основаног разлога да поверује у истинитост онога што је износио или проносио (став 4.). Како се у радњама окривљеног АА стичу сви битни елементи како објективни, тако и субјективни, кривичног дела из члана 172. став 2. у вези става 1. КЗ, а не кривичног дела из члана 172. став 4. у вези става 1. КЗ, то истинитост онога што је износио или проносио није релевантна за постојање кривичног дела за које је правноснажном пресудом оглашен кривим.

Имајући у виду све напред наведено, неосновани су наводи захтева за заштиту законитости којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд је одбио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Добрице Милосављевића као неоснован и на основу члана 491. став 1. ЗКП донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-саветник,
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић